

[Ministeren for offentlige arbejder.]

melig meget. I øjeblikket beskæftiges der over 550 arbejdere ved motorvejsnettet i tilslutning til tunnelbyggeriet; og den arbejdskraft regner vi med i det store og hele kan være beskæftiget hele vinteren igennem, fordi vi anvender udvidede vinterforanstaltninger ved det. Selve tunnelbyggeriet kan ikke fremskyndes, fordi det simpelt hen kører med fuld kraft; derfor kan de ting, der skal sluttes til, entrepriser på belægningsarbejder, altså ikke udføres, før jordarbejderne er afsluttet, men dér har vi også al den fart på, vi kan have.

Ved motorvejsstrækningerne, som udføres inden for Ålborg amt, er der 3 entrepriser i gang, og der er 4 broarbejder. Alt dette forudsættes igangsat til april næste år, men jeg vil gerne undersøge muligheden for at fremskynde noget af dette; det vil der bevillingsmæssigt ikke være noget i vejen for.

Så kan jeg endvidere sige, at vi jo har en lang række andre hovedlande arbejder, hvor staten betaler 100 pct., eller hvor staten betaler 85 pct. over vejfonden. På disse områder er der ikke noget at gøre; der er fuldt ud disponeret over disse beløb i forvejen, og det, der kan være tale om her, er, som jeg nævnte det før, at der kan være steder, hvor man kan fremskynde igangværende arbejder ved vinterforanstaltninger; det har vejbestyrrelserne i henhold til et cirkulære, vi har udsendt, adgang til.

Til sidst kun den bemærkning, at der med hensyn til rent øjeblikkelige hurtige dispositioner altid er den mulighed, at kommunerne efter den gældende lovgivning kan iværksætte arbejder, som de udfører mod almindelig refusion fra ministeriet; men regeringen har som bekendt ikke nogen indflydelse på, hvor meget og hvor lidt kommunerne vælger at sætte i gang.

Evald Kristensen: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet; jeg forstod jo, at svaret i hvert fald ikke var helt afvisende. Jeg vil gerne sige, at når jeg nævnte bl. a. privatbanernes lukning deroppe, var det netop på baggrund af den beskæftigelsessituation, vi vil få omkring den 1. april. Men jeg takker ministeren for de tilsagn, der blev givet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tastesen* til socialministeren:

„Vil ministeren foranledige en ændring af loven om pension og hjælp til enker, således at enkemænd kan opnå ligestilling med enker, når de efter det fyldte 45. år har forsørgerpligt over for 2 eller flere børn?“

Tastesen: Gennem loven om pension og hjælp til enker har samfundet erkendt, at vi har en gruppe medborgere, der bringes i en socialt vanskelig situation ved en ægtefælles for tidlige død. Særlig vanskelig er situationen i de tilfælde, hvor en kvinde har forsørgerpligt over for mindreårige børn; og dette har man da også i loven taget hensyn til ved 45 års bestemmelsen og grænsen med de 2 børn. Men hvorfor ikke give enkemanden med forsørgerpligt over for børn den samme ret til pension? Jeg er helt klar over, at det kun er en mindre gruppe, det her drejer sig om, måske nogle få hundrede; men hvorfor ikke give manden den samme ret, så han kan blive hjemme og passe hjem og børn, når han sidder tilbage med 2 eller flere børn? Jeg har bemærket mig denne positive linje i forbindelse med socialministerens fremsættelse af lovforslaget om børnetilskud. Ministeren går her ind for, at der skal ydes tilskud som hjælp til børnepasning og som supplement til en deltidsindtægt. Men hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og ligestille enker og enkemænd? Det kan måske gøres i forbindelse med lovforslaget om offentlig forsorg, det er jo i forvejen til behandling her i tinget. En enkemands situation er ofte værre end enkens, idet han i mange tilfælde vil være fremmed over for både husførelsen og børnepasningen.

Socialministeren (Nathalie Lind): Hr. Tastesens spørgsmål er jo udtryk for det ønskelige i en ligestilling af mænd og kvinder, og det kan jeg da principielt erklære mig ganske enig i. Men jeg tror alligevel, at dette spørgsmål er så stort, at vi nok er bedre tjent med at løse det i en større sammenhæng. I øvrigt vil jeg føje til, at jeg ikke tror, det er inden for den sociale efterladtepension, det største praktiske behov for ligestilling er til stede, fordi fradragsreglerne i enkepensionsloven i overvejende grad vil gøre en enkemands pen-